CIUCĂ, DUMITRESCU, CUȚOV ȘI ALEXE — CAMPIONI EUROPENI

(Urmare din pag. 1)

influențînd pe arbitri. Într-adevăr, parcă și-ar fi revenit, sau s-ar fi hotărît în sfîrșit să arate tot ce poate cînd își consumă energia, vigoarea și spiritul agresiv, Ciucă trece la atac furibund, plasează cu eficacitate un-doi-uri, urmărind un Novikov căruia nu-i mai rămîne decît să fugă, să caute clinciuri, pentru că forțele l-au părăsit. Abia acum se vede de ce și-a păstrat puterile Ciucă pentru ultimele trei minute. Acum el este debordant și obține ceea ce și-a dorit de atîția ani de zile: un titlu în apropierea căruia a fost de atîtea ori. Arbitrii s-au declarat unanimi (5—0).

CIUCĂ (România) b.p. **NOVIKOV** (U.R.S.S.).

Pe locurile 3—4: **OLECH** (Polonia) și **GRASSO** (Italia).

Categoria cocoș

TITLUL A RĂMAS LA BUCUREȘTI

Exact acum 39 de ani, într-o seară de neuitat pe arena Romcomit poposea în România primul titlul european: autorul marii victorii asupra francezului Kid Oliva nu era altul decît actualul antrenor al lui Aurel Dumitrescu, Lucian Popescu. Ieri, elevul maestrului Lucian a încrucișat mănușile cu francezul Aldo Cosentino. Se întîlneau doi tineri campioni naționali pe anul 1969, ambii animați — cum e normal — de o mare dorință de victorie. Disputa celor doi cocoși a fost acerbă, spectaculoasă, arbitrul polonez Brzezanski fiind un simplu spectator.

Boxerul francez a debutat furtunos, încercînd să impună lupta de la mică distanță. Dar Dumitrescu n-a acceptat tactica adversarului și a punctat din defensivă cu directe precise la cap. Cosentino și-a continuat ofensiva în rundul II, însă Dumitrescu l-a primit excelent cu stînga la figură, fiecare lovitură țintind cu precizie. Pugilistul francez atacă însă uneori cu capul aplecat înainte, din care cauză tirul său este lipsît de precizie și consistență. În schimb, boxerul nostru dovedește o gîndire tactică surprinzător de matură, este mai calm și în aceste condiții prestează un box mai curat, mai tehnic. El cîștigă o mare victorie și odată cu ea titlul de campion european. Într-un fel, fostul campion al continentului, Nicolae Giju, prezent și el în tribune, este mulțumit: centura cocoșilor a rămas la București.

DUMITRESCU (România) b.p. **COSENTINO** (Franța). Decizia: 4—1.

Pe locurile 3—4: **PINER** (Anglia) și **DOWLING** (Irlanda).

Categoria pană

Așa să fi fost?

După aproape un minut de studiu, în care s-au mimat loviturile, Seyfi Tatar (Turcia) a luat meciul pe cont propriu și restul timpului a atacat continuu cu directe și upercuturi largi, de stînga și de dreapta, cărora Laszlo Orban le-a făcut cu greu față. Spre sfîrșitul primei reprize, Orban a fost prins în colțul ringului și, în urma unei ploi de pumni, a fost adus la un pas de groggy.

În ultimele două reprize, se schimbă multe lovituri care își ating, majoritatea, ținta. Fiecare boxer urmărește doar figura adversarului, de parcă altă parte a corpului i-ar fi fost interzisă. Tatar este într-o continuă ofensivă, mereu peste adversar, dar uită de cele mai elementare reguli ale prudenței, nu se apără deloc și primește multe lovituri.

Spre surprinderea generală, victoria a fost acordată lui Orban cu 4—1!

ORBAN (Ungaria) b.p. **TATAR** (Turcia).

Pe locurile 3—4: **RICHARDSON** (Anglia) și **MIHAILOV** (Bulgaria).

Categoria semiușoară

Pînă la epuizare

Bine clădiți, cei doi adversari fac o bună impresie de la început, lăsînd să se întrevadă un meci aprig și frumos. Într-adevăr, încă prima repriză se consumă multă energie. Pilicev este cel ce pornește la atac, silindu-l pe Cuțov să nu folosească decît eschivele, care nu-l feresc însă de unele lovituri.

Abia în repriza a doua Cuțov înțelege că inițiativa trebuie să-i aparțină. Printr-un revirimeat tactic normal, el atacă în rundul II furibund, măcinînd forțele adversarului pînă la epuizare. Pilicev slăbește vădit sub avalanșa loviturilor dure ale boxerului român și spre sfîrșitul reprizei pune genunchiul jos, fiind numărat pînă la opt. Încrîncenarea extraordinară face meciul ceva mai confuz în ultimele trei minute, cînd Pilicev extrem de rezistent, deși încasează o serie de pumni, găsește totuși resurse să rămînă în picioare, ba chiar să riposteze. Dar Cuțov, dezlănțuit, apelează la arma sa decisivă — upercutul — cu care îl zdruncină pe adversar. Superficiala rană la arcadă nu l-a putut împiedica pe român să încheie meciul în forță, dovedindu-și superioritatea în fața unui adversar care a binemeritat.

CUȚOV (România) b.p. **PILICEV** (Bulgaria). Decizie: 5—0.

Pe locurile 3—4: **LOMAKIN** (U.R.S.S.) și **PETEK** (Polonia).

Categoria ușoară

FROLOV — UN FIN TEHNICIAN

Campionul european de la Roma, Valeri Frolov, și-a păstrat titlul, învingîndu-l fără drept de apel pe bulgarul Peter Stoicev. Boxerul sovietic s-a dovedit un fin tehnician, demonstrînd o gamă largă de lovituri, ceea ce ne-a impresionat în mod deosebit (pentru că o vedem atît de rar), în lupta corp la corp. Într-adevăr, Frolov s-a dovedit un maestru în lovituri de la mică distanță. Intenția sa de a practica scrima s-a lovit, însă, de obstrucțiile repetate ale lui Stoicev care, de altfel, a și fost avertizat de arbitrul galez Gittins, în ultimul rund. Campionul Bulgariei a plasat cîteva rafale scurte la față, în repriza primă, reușind să-l țină pe Frolov la distanță. În următoarea, însă, pugilistul sovietic stopează atacurile bulgarului cu un—doi-uri precise la figură, urmate de fulgerătoare scăderi de nivel și serii precise la plex. Stoicev își pierde busola și începe să țină, să acționeze mult cu capul înainte, iar la sfîrșitul reprizei secunde recepționează și o puternică dreaptă la cap care-l zdruncină serios. Din acest moment, Frolov nu mai poate fi oprit în drumul său spre titlul de campion continental El obține decizia cu 5—0.

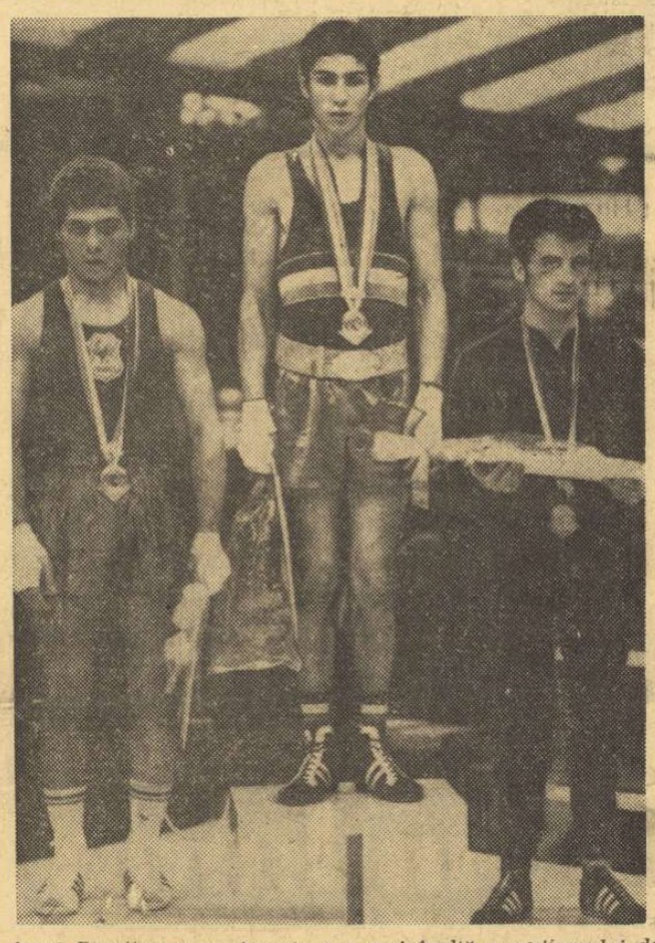

Aurel Dumitrescu pe treapta cea mai înaltă a podiumului de onoare, alături de învinșii săi Cosentino și Pinner

FROLOV (U.R.S.S.) b.p. **STOICEV** (Bulgaria).

Pe locurile 3—4: **CAPRETTI** (Italia) și **JAKUBOWSKI** (Polonia).

Categoria semimijlocie

Cu lecția bine învățată

VICTOR SILBERMAN (România) a întîlnit în GÜNTER MEIER (R.F.G.) un adversar mult mai puternic decît acesta lăsase să se întrevadă în precedentele sale întîlniri. Blocat ermetic și atent la apărare, pentru a evita năpraznicele lovituri ale campionului român, Meier și-a impus stilul de luptă care-i convenea cel mai bine, pistonînd cu dreapta (el este stîngaci) și angajînd imediat disputa corp la corp, pentru a-l împiedica pe Silberman să acționeze așa cum îi este felul. În ultimele trei minute, conștient că numai forțînd ritmul poate obține decizia, Silberman a trecut la atac, dar la un schimb violent de contre este lovit la bărbie, îngenunchiază și este numărat pînă la opt. El reia ofensiva, dar pugilistul vest-german știe bine lecția.

MEIER (R.F.G.) b.p. **SILBERMAN** (România). Decizie: 4—1.

Pe locurile 3—4: **MUSALIMOV** (U.R.S.S.) și **KIRIAKOV** (Bulgaria).

Categoria mijlocie mică

VICTORIE INDISCUTABILĂ

Cu lucrul său exclusiv din apropiere — deși nu-i lipsește alonja — și cu preferință pentru corp la corp, Bruno Facchetti (Italia) nu putea egala sau contracara mișcările elegante și loviturile clasice ale lui Valeri Tregubov care a controlat în acest fel meciul, dovedindu-se un boxer de clasă. Lipsa de experiență a făcut, astfel, din tînărul italian o victimă sigură în această finală, în care simpla sa prezență era deja o performanță (realizată, din păcate, în dauna lui Covaci).

Tregubov a dominat atît de copios lupta, încît n-a avut nevoie decît de continue directe de dreapta, cu care a punctat suficient pentru a convinge pe arbitri. Numărat în picioare la mijlocul ultimei reprize, Facchetti a trebuit să se încline, mai ales că gongul final l-a găsit aproape groggy.

TREGUBOV (U.R.S.S.) b.p. **FACCHETTI** (Italia). Decizie 5—0.

Pe locurile 3—4: **IMRIE** (Scoția) și **COVACI** (România).

Categoria mijlocie

Dinamitele lui Tarasenkov

Pugilistul sovietic a evoluat magistral în compania iugoslavului Mate Parlov, de trei ori campion al țării sale. Tarasenkov a început meciul în forță, plasînd directe clare la figură. Dar nici Parlov n-a rămas prea mult dator, contrînd uneori cu drepte sigure la cap. Din repriza a II-a, însă, pe ring n-a mai fost decît un singur boxer: Tarasenkov. O ploaie de lovituri s-au abătut asupra lui Parlov, care bate într-o retragere disperată. Parlov nu se mai apără, iar în ultima repriză este k.d. în picioare. Forțele îl părăsesc total pe pugilistul iugoslav, care nu mai are vlagă nici în brațe, nici în picioare. Parlov e static, se apleacă deseori cu capul înainte și e făcut atent de arbitrul olandez Krom.

TARASENKOV (U.R.S.S.) b.p. **PARLOV** (Iugoslavia). Decizie: 5—0.

Pe locurile 3—4: **GHEORGHIEV** (Bulgaria) și **VIRTANEN** (Finlanda).

Categoria semigrea

Un meci extraordinar

Sîntem la capătul acestui maraton pugilistic în care am urmărit zeci de partide interesante, aprige, dar parcă nici una n-a fost ca cea de aseară, dintre fruntașii mondiali ai categoriei, sovieticul Dan Pozniak și românul Ion Monea, care, pe drept cuvînt, poate primi calificativul de extraordinară.

Nici nu s-au stins bine ecourile primului gong, și cei doi pugiliști s-au năpustit unul asupra celuilalt, făcînd să curgă loviturile. Ritmul luptei este cel de la categoriile mici, sufocant de rapid. Monea a uitat că are în față pe campionul olimpic și de două ori cîștigător al centurii continentale și a evoluat așa cum nu l-am văzut niciodată în lunga sa carieră. El l-a pistonat pe Pozniak cu stîngi puternice care l-au stînjenit vădit, obligîndu-l să recurgă la tactica cea mai potrivită momentului, adică clinciuri prelungite, împingeri și luptă de uzură, evitînd, pe cît i-a fost posibil, lupta de la semidistanță și distanță.

Față de felul în care s-a desfășurat disputa apreciem că înfrîngerea lui Monea este nemeritată.

POZNIAK (U.R.S.S.) b.p. **MONEA** România). Decizia a fost acordată astfel: McClurck (Anglia) 59—58; Wolf (R.D.G.) 59—60; Bernier (Franța) 57—60; Gittins (Țara Galilor) 59—58; Izzi (Scoția) 60—59.

Pe locurile 3—4: **JENSEN** (Danemarca) și **SCHLEGEL** (R.D.G.).

Categoria grea

Biruința tinereții

Două luni după ultima lor întîlnire (la Sibiu), Alexe a trebuit să înfrunte din nou înălțimea gigant a bulgarului Kiril Pandov. Cu toate cele 93 de kilograme ale sale, campionul român părea micuț pe lîngă adversarul său (cu 13 kg. mai greu). Timp de două reprize, în cursul unor schimburi de pumni destul de anoste, Alexe a lăsat o impresie mai bună, punctînd mai mult. Abia în repriza a III-a s-a întețit ritmul loviturilor și Alexe, în aceste condiții, și-a putut valorifica supletea și viteza de reacție. El încheie meciul însingerat la arcada stîngă, destul de marcat de oboseală, fără să fi convins în mod deosebit, în fața unui adversar care părea o stîncă, apatică, fără inițiativă. Astfel, decizia (5—0) revine românului.

ALEXE (România) b.p. **PANDOV** (Bulgaria).

Pe locurile 3—4: **HUSSING** (R.F.G.) și **DENDERYS** (Polonia).

Cronici redactate de:
Romeo VILARA
Victor BĂNCIULESCU
Romeo CĂLĂRAȘANU

Fotografii de:
Vasile BAGEAC,
Theo MACARSCHI

CAMPIONII EUROPEI 1969

GYÖRGY GEDO (UNGARIA)

La al 41-lea meci al carierei, el a obținut cea mai prețioasă din cele 39 de victorii, cîștigînd titlul continental și arătînd frumoase calități care îl anunță un pugilist cu mari perspective.

CONSTANTIN CIUCĂ (ROMÂNIA)

Plin de voința de a învinge, dublată de o bună experiență, boxînd din mers cu un stil agresiv avantajos, Constantin Ciucă și-a realizat visul. El a cucerit titlul european după ce i-a întrecut pe McHugh (Scoția), Warnke (R.D.G.), Olech (Polonia) și Novikov (U.R.S.S.)

AUREL DUMITRESCU (ROMÂNIA)

La două luni după cîștigarea titlului național, elevul lui Lucian Popescu a obținut marea consacrare europeană. DUMITRESCU a triumfat în finala de aseară după ce îi eliminase pe Ibrahimovici (Iugoslavia), Fredrikson (Suedia) și Pinner (Anglia).

LASLO ORBAN (UNGARIA)

Maghiarul îi succedă de ieri polonezului Petek în fruntea pugiliștilor de categorie până de pe continent. El a întrecut — în fazele preliminare — pe Sarar (Iugoslavia), Laine (Franța) și Richardson (Anglia).

CALISTRAT CUȚOV (ROMÂNIA)

Puncheur extrem de dur, rezistent, eschivînd cu succes, luptă scrîșnind din dinți, beneficiar al tuturor atributelor tinereții. Cuțov a trecut cu succes prin „barajul" Schwede (R.F.G.), Vujin (Iugoslavia), Lomakin (U.R.S.S.), Pilicev (Bulgaria)

VALERI FROLOV (U.R.S.S.)

Cu victoria de aseară, inginerul VALERI FROLOV a cucerit al doilea titlu european. Boxerul sovietic s-a calificat în finala categoriei ușoară după ce i-a învins pe Rosado (Spania), Silvebaek (Danemarca) și Capretti (Italia).

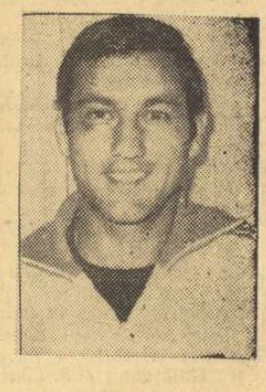

GÜNTER MEIER (R.F.G.)

Boxerul vest-german își va adăuga acum în vitrina sa de trofee sportive medalia, centura și diploma de campion european al semimijlocilor, alături de medalia de bronz acordată în 1968 pe ringul arenei din Mexico.

VALERI TREGUBOV (U.R.S.S.)

Puternic, preferînd pozițiile clasice, uzînd mai des de directa de dreapta care e aproape perfectă, boxerul sovietic și-a croit drum în finală eliminîndu-i pe Dahn (RDG), McCusker (Irlanda) și Kovacs (Ungaria).

VLADIMIR TARASENKOV (U.R.S.S.)

Noul campion european al categoriei mijlocie deține un palmares remarcabil: 160 meciuri (136 de victorii). A ocupat locul II în campionatele unionale. A cîștigat titlul continental după ce i-a învins pe Jhonneux (Belgia), Hejduk (Cehoslovacia) și Gheorghiev (Bulgaria)

DAN POZNIAK (U.R.S.S.)

Un adevărat vulpoi al ringului a adoptat tactica de luptă cea mai potrivită în memorabila sa partidă cu Monea. În meciurile preliminarii el i-a întrecut pe Osster (Suedia) și Jensen (Danemarca).

ION ALEXE (ROMÂNIA)

Blajin, cu o carură excelentă pentru gabaritul său, atent în acțiuni, prudent pînă și în ofensivă, are toate șansele să devină un campion veritabil. Pentru a ajunge în finală, el i-a învins pe Luberss (Olanda), Victor (Franța) și Hussing (R.F.G.).

CLIPE MULT AȘTEPTATE

(Urmare din pag. 1)

dată, că victoria culorilor noastre răsplătește eforturile, speranțele, elanurile a cel puțin trei generații de boxeri români, ale căror lacrimi de amărăciune trebuiau să facă loc, în fine, unui surîs reconfortant chiar dacă — și acesta — printre lacrimi.

★

La un sfert de oră după „momentul Ciucă", un alt „tricolor" își îmbrățișa, copleșit, mentorul în arta ringului, pe acest maestru al maeștrilor care este Lucian Popescu. Nu știm ce mai putea șopti atunci, sub povara laurilor continentali, cel mai tînăr lider al acestei competiții, în schimb — același public, pe cît de vulcanic, pe atît de prompt, de exact în reacții scanda fără oprire numele lui Lucian Popescu, maestru care a reușit să forjeze într-un an și jumătate — dintr-un începător talentat — pe campionul european Aurel Dumitrescu. Și astfel, ceea ce nu se părea un vis prea frumos pentru a fi adevărat devine realitate incontestabilă: după Nicolae Giju (Roma 1967), tînăra speranță a boxului românesc aduce a doua centură consecutivă culorilor noastre la categoria lui Lucian, a lui Tomiță, a lui Oșca!

Și asta — merită să ne reamintim — tot într-o seară de iunie — 39 de ani după victoria lui Lucian Popescu asupra lui Kid Oliva.

Au cuvîntul oaspeții

LASZLO KÉRI, redactor la revista „Sportvezető" din Budapesta: **„Nivelul tehnic al acestor campionate a fost acceptabil. Spun acest lucru făcînd o medie a valorilor. Unele țări au prezentat echipe excelent pregătite în timp ce altele au venit cu boxeri tineri, talentați, dar insuficient de experimentați. Românii mi-au lăsat o impresie excelentă și pot afirma că au aliniat cea mai completă, omogenă și puternică formație, evidențiindu-se în special printr-o foarte bună pregătire fizică. Pentru mine, polonezii au furnizat cea mai mare surpriză a campionatelor prin absența lor din finale, fapt unic în istoria campionatelor continentale. Am stat de vorbă cu ziariștii polonezi, care mi-au spus că în urma acestui duș rece va începe o muncă nouă privind organizarea pugilismului din țara lor. Arbitrajele n-au fost întotdeauna la înălțime în prima fază a întrecerilor, dar în etapele avansate ele au fost ireproșabile."**

CLAUS MITTELZWEI, redactor al agenției „D.P.A." Hanovra (R.F.G.) **„Organizarea acestor campionate a fost bună, referindu-mă la desfășurarea întrecerilor, la grija organizatorilor pentru asigurarea celor mai bune condiții de antrenament tuturor loturilor, cît și la activitatea operativă și eficientă a biroului de presă, care a avut aici o muncă dificilă, dar care a fost dusă la bun sfîrșit. Au fost unele decizii greșite, dar mă rog, în care disciplină sportivă nu se fac erori. După mine, cei mai buni boxeri ai campionatelor au fost românii și sovieticii. Eșecul polonezilor și în oarecare măsură al italienilor își are explicația și în faptul că după J.O. din Mexic ei și-au schimbat în mod radical echipa, aducînd în ring boxeri tineri, pe care vor să-i pregătească probabil pentru Olimpiada de la München".**

TADEUSZ OLSZANSKI — redactor la ziarul „Sztandar Mlodych" — Varșovia. **„Pînă în semifinale, campionatele au fost influențate de unele decizii eronate care au dezavantajat pe boxerii noștri. Dar nu acesta a fost singurul motiv al absenței boxerilor polonezi din finale. Noi am venit la București cu o garnitură slabă. Numeroși titulari au rămas acasă din diferite motive: examene, accidentați, ieșiri din formă (Kulej, Dragan, Rutkowski). Un al doilea motiv îl constituie slaba pregătire fizică a boxerilor noștri. În fine, vreau să spun că acest „cutremur" înregistrat pentru noi la București va determina o cotitură în boxul polonez și mulți vor înțelege că în boxul modern condiția fizică și forța sînt calități primordiale.**

Românii s-au prezentat excelent la aceste campionate, din lotul lor detașîndu-se indeosebi Ciucă, Cuțov și Dumitrescu. Aceștia, ca și alții, au impresionat prin forță, pregătire fizică — adică acele calități, care după cum spuneam mai sus, le-au lipsit boxerilor polonezi".

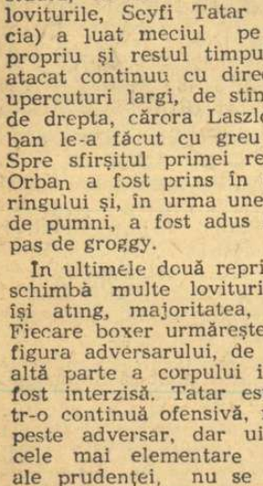

Din colțul tribunei

Nu vreau să discutăm acum despre medalii și medaliați. Ziarele își vor face din plin datoria. Vreau numai să răspund, foarte pe scurt, unuia dintre vecinii mei din tribună care mă întreba, surprins, cum se explică această avalanșă de boxeri români în finalele „europenelor".

Nu este vorba aici de avantajul terenului, așa cum foarte mulți ar fi tentați să explice recordul de medalii cucerite de noi la această ediție a campionatelor Europei. Altfel se explică evidentul progres al boxului nostru.

Întorși de la Jocurile Olimpice din Mexic cu o medalie de argint și una de bronz, boxerii români și-au început pregătirile pentru o nouă competiție internațională de mare importanță: „europenele". De data aceasta, însă, alcătuirea lotului și modul lui de pregătire s-a făcut mult mai bine, mult mai judicios. Pentru prima dată, după mulți ani, federația noastră a apelat la un mare număr de specialiști, antrenori, tehnicieni, ziariști, pe care i-a chemat să-și spună cuvîntul în privința metodelor de lucru cu viitoarea noastră reprezentativă, cea pe care ați urmărit-o în aceste zile pe ringul europenelor. Așa se face că la alcătuirea lotului și-au spus părerea și Cristian Panaitescu de la Cîmpulung Muscel și Petre Pop de la Reșița și Nicolae Buză de la Constanța și Constantin Nour din București și Gheorghe Bobinaru de la Brăila și mulți alții din Capitală și din țară. Tot părerea colectivă a decis și în privința sistemului de lucru cu sportivii. S-a revenit la metoda întrebuințată încă dinaintea Jocurilor Olimpice de la Helsinki și Melbourne, adică la încredințarea echipei naționale mai multor antrenori. Fiecare dintre ei, răspunzînd de un număr mai mic de boxeri, avea posibilitatea să lucreze mai bine cu fiecare sportiv în parte.

Evoluția boxerilor români, încheiată atît de strălucit astăzi, nu este numai rezultatul muncii antrenorilor pe care spectatorii i-au văzut în colțul ringului de la Patinoarul 23 August, ci și a majorității antrenorilor din țară. Sînt convins că dacă federația noastră de specialitate va continua această orientare în problema alcătuirii loturilor și a pregătirii sportivilor, rezultatele boxerilor români vor fi în continuare foarte bune, așa cum au fost la această ediție a campionatelor europene. Să nu uităm că pînă la Jocurile Olimpice de la München va mai avea loc un campionat european, unde avem datoria să confirmăm succesul realizat la București. Cu sportivii și antrenorii pe care îi avem sînt convins că acest lucru este posibil.

Gheorghe FIAT
maestru emerit al sportului

ROMÂNIA — LOCUL I ÎN CLASAMENTUL (NEOFICIAL) PE MEDALII!

La sfîrșitul celei de-a XVIII-a ediții a campionatelor europene de box, clasamentul (neoficial) pe medalii arată astfel:

		Aur	Argint	Bronz
1.	ROMÂNIA	4	2	1
2.	U.R.S.S.	4	1	2
3.	Ungaria	2	0	0
4.	R. F. a Germaniei	1	0	1
5.	Bulgaria	0	3	3
6.	Italia	0	2	2
7—9.	Franța	0	1	0
	Iugoslavia	0	1	0
	Turcia	0	1	0
10.	Polonia	0	0	5
11.	Anglia	0	0	2
12—17.	Danemarca	0	0	1
	Finlanda	0	0	1
	R. D. Germană	0	0	1
	Irlanda	0	0	1
	Scoția	0	0	1
	Spania	0	0	1

La această ediție a C.E. de box au luat parte 180 de sportivi din 25 de țări.

Tiparul I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368